

Moldavsko 1

20. augusta v neskorej nočnej hodine začala prípravná konferencia v Holandsku. Okolo 300 nových misionárov sa stretlo v Kroeze Danne. Čas, ktorý sme tu strávili bol naplnený duchovnou prípravou, užitočnými informáciami o kultúre a spôsoboch misie. Bol prípravou na situácie, ktoré nás čakajú. Absolvovali sme jednu celkom zaujímavú hru – Mission Possible, počas ktorej nás rozdelili do tímov. Postupne nás posielali vybaviť si víza, kúpiť si lístky, odviezli nás autobusom na iné miesto. Autobus bol špinavý a smrdel cigaretovým dymom. Kázali nám zaviazať si oči. Počas celej cesty sme nič nevideli, autobus išiel poriadne šialene. Keď zastavil, nastúpili policajti, ktorí kričali aby sme im dali pasy, ale nedávali si dole šatky. Po chvíli sme mohli vystúpiť z autobusu. Postavili nás do jedného radu pri stene. Ruksaky sme si mali dať na zem pred seba. Niektorých z nás prehľadávali, niektorých odvedli hneď preč, ďalších si iba obzerali alebo sa pýtali rôzne veci... Zrazu ku mne prišiel jeden z policajtov a povedal, aby som išla s ním. Išli sme asi 3 naraz. Posadil nás do miestnosti, kde boli všade po zemi smeti, zavrel dvere a nechal nás v tme. Po chvíli nás presunul do ďalšej miestnosti, kde sme za plachtou čakali, kým nás zavolajú colníci, ktorí sa tiež pýtali kto sme, načo ideme do krajiny,... Po niekoľkých ďalších vypočúvaniach nás nakoniec pustili do krajiny. Počas hry sme sa naučili veľa o tom, ako to bežne funguje na hraniciach štátov, ktoré sú uzavreté pre šírenie kresťanstva, ale pomohlo nám to aj viac pochopiť dôležitosť jednoty v tíme. Mne osobne hra pomohla viac v plnosti pochopiť verš Rim 1, 16 (a):

„Veď ja sa nehanbím za evanjelium,...“

Kroeze Danne - Holandsko

Časť nášho moldavského tímu na GO konferencii v Holandsku

Kúsok našej izby ☺

Konečne máme v rukách papiere o zdravotnom stave

Po takmer celom dni cestovania z Holandska do Moldavska, sme sa unavení pred polnocou dostali do OM centra, kde budeme niekoľko týždňov ubytovaní. Prvé informácie boli: v budove nemáme plyn, lebo niekto nezaplatil faktúru, čo znamená, že tu nie je ani teplá voda, pokračovalo to ďalšími pokazenými vecami v ubytovni a v ten deň to skončilo pohľadom do našej izby, kde bývame tri – nebola tam ani jedna skriňa. Na prvý dojem to znelo odstrašujúco, ale nakoniec sme zistili, že teplá voda je vo vedľajšej budove, ktorá je od nás vzdialená sotva pár metrov. Po troch dňoch nám dokonca priniesli aj pár poličiek, takže nemusíme mať všetko po zemi. ☺

Prvý septembrový týždeň vo štvrtok a piatok sme museli absolvovať niekoľko vyšetrení v nemocnici, kvôli emigračnému úradu. Je neuveriteľné, že byrokracia môže byť niekde ešte horšia ako na Slovensku. ☺ Nestačilo, že vieme z našej krajiny krvnú skupinu, tu nám robili testy znova. Dokonca som prvýkrát navštívila ambulanciu geriatrickej – vôbec totiž nezáleží na veku – papiere sú pre všetkých rovnaké. Ako môžete vidieť na fotke, nakoniec sa nám podarilo pozbierať všetky pečiatky a dostali sme osvedčenie, že sme zdraví a môžeme ostať v krajine.

Tesne pred začiatkom hodiny rumunčiny

Oslava narodenín spolubývajúcej z Ruska

Druhý septembrový týždeň sme začali študovať rumunčinu. Každý deň máme jednu hodinu v jazykovej škole. Systematika jazyka je veľmi podobná slovenskému. Tiež skloňujú, časujú,... Každý deň nám pribúdajú nové slovíčka a frázy. Už sa vieme predstaviť, opýtať sa základné veci, počítať, orientujeme sa v čase a dňoch. V mnohých situáciách sa však stále cítime ako malé deti. Vety, ktoré tvoríme sú jednoduché, často jedno alebo dvojslovné. Asi najväčší zážitok z nás majú vždy v obchode, lebo veľa vecí sa dokážeme opýtať, ale nie vždy rozumieme odpovede. ☺

Počas tohto týždňa sme absolvovali aj rôzne prednášky o tom, ako funguje OM celosvetovo a ako funguje OM Moldavsko – čo všetko robia, kde potrebujú nových služobníkov,... Dozvedeli sme sa, že do 11. októbra máme školu v Chisinau, a potom by sme mali byť zapojení do programu „Challenge into mission“ na 10 týždňov, čo znamená, že nás rozdelia do skupín a pôjdeme do dedín a miest, kde budeme pripravovať program pre deti a navštevovať starších ľudí.

Okrem nás (nových misionárov) v tom istom dome bývajú aj ďalší asi 10 ľudí, čo znamená, že večer je tu vždy rušno. Ale má to aj svoje výhody – keď niečomu nerozumieme, máme sa koho opýtať a máme sa od koho učiť nové slovíčka.

Modlitebné námety:

Vďaky:

- Niektorí z vás vedia, iní nie, ale pred odchodom do Moldavska som mala od mája veľké bolesti svalstva v driekovej oblasti chrbtice. Od začiatku konferencie v Holandsku ma chrbát nebolel ani raz. Pán Boh vypočul naše modlitby a bolesť úplne vzal.
- Na naše veľké prekvapenie nám ide učenie sa nového jazyka celkom dobre, pomaly si nachádzame systém a skladáme prvé vety. Každý deň sa tešíme aj z malých úspechov. ☺

Prosby:

- Moldavská kultúra je v mnohých veciach podobná našej, ale napríklad denný režim v OM je iný. Deň začíname o deviatej, niekedy až o desiatej, ale končíme o piatej, v utorok až o desiatej večer, čo je niekedy dosť náročné. Prosím modlite sa, aby som sa dokázala dobre prispôbiť aj dennému režimu a nebola unavená
- Kim (misionárka z VB) je už druhý týždeň chorá, má teplotu, dusí sa kašľom a nemôže spať. Prosím myslite v modlitbách aj na ňu.

Adresa v Moldavsku:
Katarína Svrčková
Operatiunea Mobilizatoare
CP 2366
MD – 2012, Chisinau
Republica Moldova

Finančná podpora: z SR 2200344085/8330 VS: 856226
z ČR 2200344085/2010 VS: 856226

Email: katka.svrckova@gmail.com

Tel. č.: +373 68 211 289

Skype: Katka44445

Slovo Božie je živé a mocné a je ostrejšie než ktorýkoľvek dvojsečný meč...